

mod de Bestemmelser, som Forslaget indeholder i § 1. Forslaget gaar jo nemlig kun ud paa, at Lovgivningsmagten ved Indtrædende Balance i de Øer, som Paragraffen nævner, og som alle ere af ikke ringe Betydning enten for Skibsarten eller for Handelen, skal faa Lejlighed til at tage under Overvejelse, om det vil være rigtig at ansætte en lønnet Konsulatembedsmand eller som hidtil paa ny at ansætte ulønnede. Hvad dernæst Nedsættelsen af Konsulatafgiften for Sejlskibe angaar, som omhandles i Lovforslagets § 2, kan jeg ikke andet end være overordentlig tilfreds med den. Det er vist ganske rigtig, hvad den højtærede Udenrigsminister omtalte, at ved den sidst vedtagne Konsulatlov ere Sejlskibene blevne lidt uretfærdig behandlede i Forhold til Dampskibene. Derimod skal jeg ikke nægte, at jeg beklager, at man har anset det for nødvendigt ved en Bestemmelse i samme Paragraf at foreslaa Konsulatafgiften for Dampskibe forhøjet fra 50 til 55 Øre. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Udenrigsminister i, at Dampskibene faktisk ikke ville komme til at betale mere paa Grund af Overgangen fra German Rule til British Rule, og jeg skal dertil for øvrigt ogsaa føje det, at ved denne Overgang til det ny Maalsystem faa Dampskibene ogsaa i mange andre Retninger Besværgelser; men naar jeg dog beklager, at man har anset det for nødvendigt at gaa op fra 50 Øre til 55 Øre, er det, fordi jeg tror, at vore Dampskibe arbejde under ret vanskelige Forhold, og jeg ønsker, naar der er nogen som helst Mulighed derfor at give dem yderligere Lettelser. Nu beregnede vi i 1893, da vi behandlede Konsulatloven, at den samlede Konsulatindtægt skulde gaa ind med ca. 140,000 Kr. Det var i 1893. Men i 1894 viste det sig, at der indkom 177,000 Kr. Af disse 177,000 Kr. betale Dampskibene ca. 127,000 og Sejlskibene ca. 50,000. Naar man nu gaar ned med ca. 30 pCt. for Sejlskibenes Vedkommende, vil der, som den højtærede Minister udtalte, gaa 15,000 Kr. fra, og der bliver da til Rest ca. 162,000 Kr. Hvis man nu var bleven staaende ved de 50 Øre i Stedet for at gaa op til 55 Øre, og hvis man, som den højtærede Udenrigsminister ganske rigtig bemærkede, kan gaa ud fra, at Overgangen til det ny Maalsystem vil bringe Nettotonnagen for Dampskibe gennemsnitlig ned med ca. 10 pCt., vilde der blive en yderligere Nedgang i den samlede Konsulatindtægt af ca. 10 pCt. af de ovennævnte 127,000 Kr., altsaa en Nedgang af mellem 12 og 13,000 Kr., og vi ville da komme til en samlet Konsulatindtægt af ca. 150,000 Kr. eller 10,000 Kr. mere end i sin

Tid beregnet. Jeg vilde derfor have foretrukket, at man var bleven staaende ved de 50 Øre halvaarlig pr. Nettoregister-ton. Men paa den anden Side indrømmer jeg, at Spørgsmaalet ikke er af nogen særdeles stor Betydning, og navnlig, at det ikke har en saadan Betydning, at jeg mener, at dette Ting skulde gaa imod det Standpunkt, som den højtærede Minister og Folketinget har stillet sig paa. Jeg tilraader derfor ogsaa, om end med en vis Beslagelse, at man vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget. Jeg har imidlertid ikke villet undlade at udtale mit Standpunkt i Sagen, og jeg vil dertil føje, at lige saa vel som Lovgivningsmagten i en Række af Aar har stillet sig meget venlig over for Skibsarten og lettet dens Byrder, hvor man kunde, saaledes med Hensyn til Konsulatafgiften ved at nedsætte den i 1845, 1866 og 1888, saaledes vil jeg ogsaa ønske, at man, saasnart der er nogen Mulighed derfor, gaar yderligere ned med Konsulatafgiften ikke alene for Dampskibenes, men ogsaa for Sejlskibenes Vedkommende.

Carstenen: Den Udtalelse, som fremkom fra den foregaaende ærede Taler, kan jeg i enhver Henseende slutte mig til. Ogsaa jeg er af den Anskuelse, at det vil være rigtig, paa de Pladser, hvor der er nogen Tilstrømning af danske Skibe og danske Under-saatter, at ansætte danske Konuler. Jeg er ogsaa taknemlig for den Lettelse, man har givet den betrængte Sejlskibsart, men jeg maa ligesom den foregaaende ærede Taler beklage Forøgelsen for Dampskibenes Vedkommende, skønt denne Forøgelse faktisk kun er tilsyneladende, idet den faar sit Udbvalent ved Forandringen af Maalereglerne. Den er dog kommen frem paa en saadan Maade, at den har frembragt Støffelse, som igen har givet sig Udslag i stor Misfornøjelse hos Dampskibsrederne. Jeg skal derfor tillade mig saa kort som muligt at paavise, hvori netop denne Forandring, man har foretaget, bestaar, og hvorfors Misnøjet gør sig gældende. Vi have indtil 1878 fulgt det tidligere britiske System, British Rule, men forlod det, fordi andre Lande ikke havde villet acceptere det. Nogle havde antaget den saakaldte Danube Rule, Donaushystemet; andre havde det tyske System, German Rule. Vi gik fra det britiske System, fordi det paa Grund af den Uensartethed, der herskede rundt om, frembød Banfærligheder i de forskellige Havne, Skibene anløb. Man sluttede sig saa til den saakaldte Danube Rule, Donaushystemet, fordi det var en Middelvej mellem det, vi havde indført i 1868 og det